

§ 23, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 28 til § 24 af samme vedtoges uden Afstemning.

§ 24, saaledes ændret, og Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forsørgelse af militære Invalidider og saadannede efterladte i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5405).

Sagen sættes til Forhandling.

Christen Ernst Christensen: Da Invalideloven af 1. December 1920 havde en ret midlertidig Karakter, og da Danmark ved Traktaten af 7. Juni 1922 har overtaget Forsørgelsen af de militære Invalidider i Sønderjylland og deres efterladte, vil det være ret naturligt, at den nugældende Lov, der hviler paa ret forældede tyske Principper, afløses af en anden og mere varig Lov, som er i Overensstemmelse med danske Retsprincipper. Det foreliggende Lovforslag, der paa mange Maader afviger fra den nugældende Lov, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men kun omtale de væsentlige Afvigelser.

I § 1 bestemmes Kredsen af dem, der inddrages under Loven, og her medtages ogsaa Invalidider og Invaliders efterladte, som har faaet dansk Indfødsret ved Lov, saafremt de er født her i Riget. Med denne Bestemmelse tages der Sigte paa Krigsenker, som er født Nord for den gamle Grænse, har giftet sig med Sønderjyder og derved faaet tysk Indfødsret, men senere, da deres Mand er faldet i Krigen, paa Grund af de usikre, vanskelige Forhold dernede er gaaet tilbage over Grænsen til deres gamle Hjem, hvorved de ikke har kunnet opnaa dansk Indfødsret og heller ikke har kunnet optere. Det er rimeligt og naturligt, at ogsaa disse kommer med ind under Loven. Endvidere slaas det fast, at Forsørgelse, der ydes efter denne Lov, skal nydes her i Riget; det er ikke andet end, hvad ret og rimeligt er.

I § 3 udvides Rammerne til at omfatte dem, som har faaet deres Invaliditet i

Koncentrationslejre, ved Arbejde i Militærfabrikker o. s. v.

I § 6 ophæves den Forskel, der med Hensyn til Grundbeløbets Størrelse hidtil har været mellem de forskellige Tjenestegrader, hvilket anses for rimeligt efter de forandrede Statsforhold.

I § 6 foreslaas endvidere en Forandring fra det nuværende. Tidligere har det været saaledes, at der ikke udbetaltes Rente, naar Erhvervsindskrænkningen var under 10 pCt. Nu skal Invalideforsørgelse ydes, naar Erhvervsevnen er svækket i væsentlig Grad.

I § 7 skelnes der mellem Personer, som har paadraget sig Invaliditeten under Udøvelsen af den almindelige Værnepligt i Krigen, og dem, som har faaet deres Invaliditet under Fredsforhold, altsaa forinden Krigens Udbrud, og det foreslaas at give disse sidste $\frac{2}{3}$ af den Understøttelse, der tilkommer Krigsinvaliderne, hvilket vel maa anses for rimeligt.

I § 8 stilles der Forslag om et Tillæg for svær Skade til alle Invalidider, som har over 40 pCt. Erhvervsindskrænkning. Efter den tyske Lov gives der et saakaldt Verkrüppelungs-Tillæg, og her foreslaas der nu et Tillæg efter stigende Skala, saaledes at der for 100 pCt. Invaliditet gives 1 200 Kr. Endvidere foreslaas det at give et yderligere Tillæg paa 360 Kr. aarlig til Invalidider, som er fuldstændig blinde, altsaa er særlig haardt ramt. Da Grundbeløbet, som sagt, bliver af samme Størrelse for alle Grader, foreslaas det at yde Officerer et særligt Tillæg paa 720 Kr. aarlig.

I § 9 foreslaas det, at Renten, naar Invaliditeten ikke overstiger 40 pCt., kan kapitaliseres. Dette er et helt nyt Princip, og jeg synes, det er meget tiltalende, men jeg vil dog advare mod at føre det ud i dets yderste Konsekvenser; jeg tror, det vil være nødvendigt her at anvende nogen Forsigtighed, saa at man ikke kapitaliserer Renten fuldt ud, men kun for et vist Antal Aar. Det er nok muligt, at en saadan Ordning kan have sin Fordel, idet Invaliden derved kan faa et eller andet Erhverv, maaske et mindre Landbrug, og paa den Maade blive hjulpet for Fremtiden. Den Tabel, der er lagt til Grund, er taget fra den tyske Lov og ser ret tiltalende ud. Derefter bestemmes der, at Invalideraadet efter Indstilling af Invalidenævnet kan bestemme, hvor stor en Del af Renten der skal inddrages, naar Nyderen opnaar Ansættelse i pensionsberettiget Stilling under Stat eller Kommune.

I § 11 slaas det fast, at alle Krav om Invalideforsørgelse maa være anmeldt senest